

תת"ע 1248/05/21 - מדינת ישראל נגד רביעי מאור

בית משפט השלום לתעבורה באשדוד

תת"ע 1248-05-21 מדינת ישראל נ' רביעי מאור

בפני כבוד השופטת, סגנית הנשיא נועה חקלאי
מאשימה מדינת ישראל
נגד
נאשם רביעי מאור
החלטה

1. בפני בקשה לביטול פסק דין שניתן בהעדר המבקש ביום 14.6.21, וזאת בהתאם לסמכותי מכח סעיף 130 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] התשמ"ב - 1982.
2. כנגד מבקש הוגש כתב אישום המייחס לו עבירת מהירות מיום 19.6.20 - נהיגה במהירות של 93 קמ"ש במקום בו המהירות המירבית המותרת היא 70 קמ"ש. העבירה מבוססת על צילום הרכב ויוחסה למבקש מכח בעלותו ברכב שצולם.
3. המבקש הוזמן לדיון שהתקיים ביום 14.6.21 ההזמנה נשלחה בדואר רשום לכתובתו וחזרה בציון "לא נדרש". בתיק סרוק אישור המסירה הרלוונטי.
4. לטענת המבקש לא התייצב לדיון שכן לא קיבל זימון או כל הודעה אחרת אודות מועד הדיון בעניינו.
5. בהחלטתי מיום 8.8.21 המבקש נדרש להשלים הבקשה בטרם זו תועבר לתגובת המאשימה, אולם עד למועד זה טרם הושלמה הבקשה כאמור. משלא הושלמה בקשתו, לא מצאתי כי יש צורך בתגובת המשיבה.

דין

6. בדיון בבקשה לביטול פסק דין שניתן בהעדר המבקש על בית המשפט לבחון אם מתקיים לפחות אחד משני התנאים שלהלן:
האחד - סיבה מוצדקת להימנעותו של המבקש מלהתייצב לדיון במועד.
השני - אם יגרם למבקש עיוות דין, במידה ולא ינתן לו יומו.
טעמים אלה אינם מצטברים. ראו דברי בית המשפט העליון ברע"פ 9142/01 סוראיה איטליא נ' מדינת ישראל (2.10.03), פסקה 8:

"יוצא שאם עלול להיגרם למבקש עיוות דין עקב נעילת שער של בית-המשפט בפניו, בית-המשפט יעתר לבקשתו לביטול פסק דין גם אם אי התייצבות נבעה מרשלנות גרידא. אולם, אם לא קיים חשש כאמור, נדרשת סיבה מוצדקת להיעדרות, ואם אין בידי המבקש סיבה כאמור, ידחה בית-המשפט את בקשתו..."

7. אין חובה לדון בבקשה זו במעמד שני הצדדים.

ראו בעניין זה ההלכה עליה חזר בית המשפט העליון ברע"פ 8427/17 **מדינת ישראל נ' אמנון סאלם** (25.3.18) (להלן - **רע"פ סאלם**):

"אין חובה לקיים דיון במעמד הצדדים, כל אימת שמתבקש ביטולו של פסק דין שניתן בהעדר. קיום דיון כאמור הוא החריג ולא הכלל, ובית המשפט יזמן את הצדדים לדיון בנסיבות חריגות, שבהן ניתן להצביע על טעמים של ממש לביטולו של פסק דין שניתן בהעדר. עם זאת, כל בית המשפט הדוחה בקשה לקיים דיון בנוכחות הצדדים, לנמק ולו בקצרה את החלטתו לדחות את הבקשה"

ובהמשך:

"כאשר הורם הנטל הראשוני לקיומו של חשש לעיוות דין אשר נגרם למבקש, ישקול בית המשפט אם לקיים דיון בנוכחות הצדדים על מנת לבחון את תקפותה של הטענה, או להחליט, גם מבלי לקיים דיון כזה, על ביטול פסק הדין וניהול המשפט מראשיתו."

8. בעניינו של המבקש, לא מצאתי כי טיעונו של המבקש מצריכים בירור עובדתי במעמד הדיון. ראו בעניין זה ע"פ (באר שבע) 5445/08 **להב שמואל נ' מדינת ישראל** (26.10.08) וגם ע"פ (ירושלים) 2224/08 **מוסברג עופר נ' מדינת ישראל** (30.10.08).

9. בחנתי את טענותיו של המבקש: המבקש טען כי לא קיבל זימון לדיון אולם מנגד, המשיבה צירפה במעמד הדיון אישור מסירה המלמד כי הדוח נשלח למבקש בדואר רשום. על פי אישור המסירה שצורף, הודעת הקנס נשלחה לכתובת ומשדבר הדואר חזר בציון "לא נדרש", רואים אותו כמי שהגיע למענו תוך 15 יום מיום שנשלח (רע"פ 106/15 **עו"ד קריב נ' מדינת ישראל** (20.1.15)).

משהוכח כי ההודעה נשלחה כדיון, עובר הנטל לפתחו של המבקש להוכיח כי לא קיבל את ההודעה מסיבות שאינן תלויות בו ולא עקב הימנעותו מלקבלן.

בעניין זה אין לי אלא להפנות לרע"פ 8427/17 **רע"פ סאלם**:

"כאשר דוח העבירה, ההזמנה לדיון או כתב האישום נשלחים בדואר רשום לכתובתו של המבקש במשרד הפנים, לא תעמוד לו, ככלל, טענה לקיומה של סיבה מוצדקת לאי התייצבות. "

10. המבקש טען כי לא קיבל את הדואר, אך טענתו נטענה בעלמא ללא כל תמיכה ראיתית. ומשכך, המבקש לא עמד בנטל הרובץ לפתחו לסתור את "חזקת המסירה" הקבועה בחוק.

11. המבקש אף לא מציין בבקשתו אם כופר בביצוע העבירה אם לאו. כך גם לא מעלה כל טענה אחרת או כל נימוק, אשר בכוחם פוטנציאל ממשי להביא לשינוי תוצאת ההליך. **אין** בבקשה ולו רמז לכך שייגרם עיוות דין למבקש באם בקשתו לא תתקבל.

יתרה מזאת, עיון בגזר הדין מעלה כי על הנאשם, על אף שנשפט בהעדרו, הושת **הקנס המקורי**, ועל כן, ובהעדר כל טענה מצד המבקש לעיוות דין שייגרם לו ככל ובקשתו לא תתקבל, לא מצאתי כי למבקש יגרם עיוות דין בדחיית הבקשה דנן.

12. **בית המשפט מחויב ליתן ביטוי לעקרון סופיות הדיון ולא להשתמש בסמכותו להאריך מועדים כדבר בשגרה.**

ראו בעניין זה ע"פ(באר שבע) 4252/07 **נאוה משיח נ' מדינת ישראל** (5.11.07):

" לא אחת נאמר על ידי בתי המשפט כי ערכאות השיפוט אינן יכולות לאמץ מתכונת הנותנת גושפנקא עקיפה לחוסר האכפתיות של הציבור. [ראה דברי כב' הש' שמגר בבר"ע 418/85 פרץ רוקשטיין נ. מ"י פד"י ל"ט(3) 279]. על הציבור לדעת כי פתיחת בית המשפט עומדת בפניו כזכות מהותית, אולם זכות זו כפופה לפרוצדורה וזמנים בהם חייב הציבור לעמוד. עמידה בלוחות זמנים יש בה כדי לקדם את הסדר הציבורי, יעילות עבודתו של בית המשפט לרבות עשיית הצדק כלפי כלל הציבור. אי עמידה בזמנים, ולאחריה ביטול של פסקי דין של מתדיינים שלא התייצבו במועד אליו הוזמנו, תביא לסחבת ועומסים מיותרים בניהול התיקים, באופן המכביד לא רק על בתי המשפט כי אם גם על כלל הציבור הממתין ליומו בבית המשפט".

13. לאור האמור, לאחר שהמבקש נמנע מלנמק בקשתו הגם שניתנה לו אפשרות לעשות כן, משלא שוכנעתי כי היתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו של המבקש לדיון, משלא שוכנעתי כי יגרם למבקש עיוות דין במידה ולא יינתן לו יומו, גובר האינטרס הציבורי המחייב את סופיות הדיון על פני נסיבותיו האישיות של המבקש, ולפיכך לא מצאתי הצדקה להיעתר לבקשה.

14. הבקשה נדחית.

15. המזכירות תשלח ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, כ"ה חשוון תשפ"ב, 31 אוקטובר 2021, בהעדר הצדדים.